

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 12. Montlucius in supremum Gallici peditatus Præfectum electus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Infuper Andelotum hæc subjunxiffe referunt: „Calvini sectam profiteor, ac „propterea Missam, tanquam hominum „commentum summopere abominan- „dum, detestor.„ Hoc responso cum ni- mium audax foret, Rex adeo excan- duit, ut præ ira e mensa confurgens, lan- ceque arrepta, quam in terram dejicere volebat, incautius Delfinum Filium suum, qui infra eum sedebat, graviter per- cussit, mensisque mox remotis Ande- lotum a Joanne Babro Bordeferio fe- cretoris cubiculi Magistro duci jusserit in Meldorum civitatem, ubi in Episcopi ædibus aliquantisper sub custodia fuit detentus, donec Regis jussu Melodunum transferretur, ibidem inclusus.

§. XII.

Montlucius in supremum Gallici pe- ditatus Præfectum electus.

Cum Andelotus Gallici peditatus Præfecturam amoto Colinio ejus Fratre, ac Francicæ classis Architalasso, obtinuisset, mox hæc dignitas Blasio Montlucio deferebatur, quam is quidem primo acceptare recusabat, veritus, ne sibi inde malevolorum invidiam accer- feret, seque Montmorentiis, quorum fa- vorem sedulo conservandum reputabat, infensum redderet: iteratis tamen Hen- rici Regis mandatis progressu tempo- ris

Sæcul. XVI.
A.C. 1558.

Comm. de
Montluc. l. 4.

B 2 ris

Sæcul. XVI. ris paruit. Ea re Lotharingius Cardi-
A.C. 1558. nalis summo afficiebatur gaudio, eo quod
 hanc dignitatem adeo conspicuam de-
 mum collatam cerneret Viro suæ fami-
 liæ addictissimo, qui aliunde in Lotha-
 ringii Ducis aula enutritus præclara ad-
 modum obsequia patriæ suæ præstite-
 rat. Sub idem tempus Montmorentius
 Connestabilis de Guisiorum molimine
 per suos amicos certior factus, Guisii
 Principis absentia utendum existimabat,
 quapropter, licet captivus esset, an-
 nuente Hispaniæ Rege in Gallias venit,
 eo usus obtentu, quod Henricum II.
 Franciæ Regem ad pacem inclinare ni-
 teretur, cum idipsum Philippus Rex
 summis in votis haberet, ut tandem in
 Hispaniam reverti posset. Itaque Con-
 nestabilis Regem Bellovaci adiens illi
 colloquebatur, Regisque gratiam, ac fa-
 vorem rursus sibi plene concilians in
 Flandriam rediit, seque denuo tanquam
 captivum, uti promiserat, Hispano Regi
 tradidit. Vix Connestabilis discesserat,
 cum illico Guisus Dux Regis animum
 explorare, eumque eo inclinare studuit,
 ut, quandocunque Connestabilem mori
 contingeret, Regii Palatii Magister nomi-
 naretur, eo quod hanc dignitatem jam
 jam in Delphini nuptiis obiisset. Ve-
 rum ad hæc Rex morosius sic respondit:
 „Ea sunt Connestabilis merita, ut nihil
 „ eorum

„eorum, quæ ille, vel sibi, vel suis petet, „honeste recusare valeam. „ Hoc responso delusus Guisus haud ultra institit, eo potissimum nomine, quod rescivisset, Valentinam Ducissam, quæ quantumvis senio gravis, magna tamen adhuc gratia apud Henricum valebat, de insolentiori Cardinalis arrogantia apud Regem conquestam esse.

§. XIII.

Actum de pace inter Hispaniam, Angliam, & Franciam.

Jam a longo tempore de pace Hispanos inter, & Anglos, ac Gallos concilianda agebatur, & præprimis Valentinæ Ducissæ Guisus infensa, cum libertatem Connestabili Montmorentio procurare percuperet, Regi exponebat, quod præter Montmorentium, quem Philippus Rex captum detineret, nemo alius ad pacis negotium cum Hispanis maturandum magis idoneus esset. Annuit Rex, unde Connestabilis hanc provinciam non sine magna animi sui lætitia in se suscepit, ac præprimis amicitiam Sabaudi Ducis sibi conciliare satagebat, qui haud obscure intelligebat, quod ditionis suæ recuperandæ nulla sibi superesset spes, nisi prius conciliato utroque Rege. Ergo ambo rem apud Philippum tanto fervore urgent, ut is pa-

Sæcul. XVI.
A.C. 1558.

Be'car.
Thuan. l. 6.
Popelinier.
l. 5.